

ШКОЛСКИ

ЧАСОПИС

Дражевац, 2021.

I

О СЕЛУ

СЕЛО ДРАЖЕВАЦ

Дражевац је у доњим долинама речица Јасенове и Марице и у равници код ушћа Пештана у Колубару. Од Конатица (и Пољана) је издвојено косама Средељом, од Баљевца Југовића косом, од Вранића њивама у Парлозима и брдом Висом, према Јасенку је сеоски пут док је на западу Колубара.

Насеље је мање разбијеног типа. Куће се не подижу високо по странама коса зато што досађује кошава. Дражевац се дели на крајеве који се називају по родовима и на заселак Ивојевац, који је испод села, поред Колубаре. Јелисавчића крај се раније звао Стари Дражевац и он је са леве стране речице Марице. Старо насеље Частрно било је на месту данашњег Веверичког краја, између Марице и Јасенове.

Кроз село протиче неколико речица: Јасенова, Марица, Очага или Стари Пештан, Бељин поток).

На месту Потесу у Веверичком крају има остатака од старог „Маџарског“ гробља. Ту је била и црквина, од које се данас не познају трагови, затим, место Аниште, на коме су некада били ханови. На месту Царевом броду био је прелаз преко Колубаре. Недалеко од овог места је Бирцаус, где је некада била гостионица коју су Аустријанци подигли почетком 18. века.

У данашњем Дражевцу је било насеље Добра глава у првој половини 15. века. Траг тог насеља се очувао у називу брда Добра глава. Најстарији писани помен овог села је из 1721, 1723. и 1732. године. На Ебшелвицовој карти су означена као села „Ивовац“ и „Частрно“, а из тог времена је вероватно и назив места Бирцаус. Частрно се помиње као засебно село и 1822. године.

Од знаменитости у Дражевацу посебно се истиче стара задружна кућа Александра Ранковића. У селу се налази и црква Светог Николе у Дражевцу, подигнута је 2013. године, Дом културе, школа, Дом здравља.

Због немогућности очувања на месту где се кућа првобитно налазила, урађен је пројекат спасавања измештањем на повољнију локацију, у двориште основне школе, у центру села Дражевац. Предвиђено измештање изведено је у две фазе.

Ова кућа је материјални показатељ социјалних, економских и културних прилика које су карактеристичне за Србију друге половине XIX века. Припада типу моравске куће. Као вредан примерак сеоске архитектуре проглашена је за споменик културе.

Стара задружна кућа породице Ранковић, чији су се преци, пореклом из Црне Горе, у Дражевац населили непосредно после Првог српског устанка. Породица Ранковић је једна од старијих породица у селу, а њихова породична задруга је имала 73 члана. Кућу је подигао родоначелник фамилије по имену Ранко, од којег су потекли сви Ранковићи у селу. Величина куће, површине од преко 150 m², као и развијена просторна организација, сведоче о њеној монументалности.

Ова стара моравска кућа архитектонски је један од најзанимљивијих експоната фонда народног градитељства на подручју Београда. У овој области народног стваралаштва њена највиша стремљења изражава примењени конструктивни систем, организација простора, архитектонска обрада, као и њена величина. Основни принцип заштите примерака које је подизао непознати народни градитељ јесте чување *in situ* (на свом првобитном месту), зато што овакве куће, поред свог општег историјског, социолошког и етнолошко-архитектонског значаја, представљају експонате који непосредно документују историјски развој одређене области или насеља. Ова кућа, одређене намене и концепције, представља интегрални део села и непосредно доприноси његовом идентитету. Сведок је економске моћи и стамбене културе житеља села. Током Другог светског рата имала је, такође, одређену улогу у Народноослободилачком покрету.

Стара задружна кућа Ранковића у Дражевцу утврђена је за споменик културе 1987. године.

Из те куће је потекао и Александар Ранковић (28. новембар 1909 - 19. август 1983.) био је комунистички револуционар, учесник Народноослободилачке борбе, друштвено-политички радник СФР Југославије и СР Србије, јунак социјалистичког рада, народни херој Југославије и потпредседник СФР Југославије.

Из те куће је потекао и Александар Ранковић (28. новембар 1909 - 19. август 1983.) био је комунистички револуционар, учесник Народноослободилачке борбе, друштвено-политички радник СФР Југославије и СР Србије, јунак социјалистичког рада, народни херој Југославије и потпредседник СФР Југославије.

Из те куће је потекао и Александар Ранковић (28. новембар 1909 - 19. август 1983.) био је комунистички револуционар, учесник Народноослободилачке борбе, друштвено-политички радник СФР Југославије и СР Србије, јунак социјалистичког рада, народни херој Југославије и потпредседник СФР Југославије.

Потицао је из сиромашне земљорадничке породице и био најстарије дете у породици Миливоја и Даринке, који су поред њега имали ћерку Катарину и сина Драгомира Драгана. Отац Миливоје, исцрпљен ратним напорима, разболео се од туберкулозе и умро, па је бригу о породици преузела мајка, уз помоћ девера Љубивоја. Четворогодишњу основну школу Александар је завршио у родном селу, а 1922, са свега тринаест година, пошао је као и многи други сиромашни дечаци из његовог краја на изучавање кројачког (абацијског) заната. Радња у којој је учио занат налазила се у Сарајевској улици у Београду, а власници су били Јован Поповић и Петар Стајковић.

Тешки услови шегртског живота, утицали су на њега да се рано определи за раднички покрет. У радњи где је учио занат, радили су неки радници који су били симпатизери тада већ илегалне Комунистичке партије Југославије (КПЈ), па је преко њих дошао у додир са забрањеним политичким брошурама и публикацијама, које је кришом читао.

Поводом Дана устанка народа Србије 7. јула 1946. Српски комитет КПС за Обреновац је на кући поставио спомен-плочу са натписом - *У овој кући родио се народни херој Александар-Лека Ранковић, секретар Централног комитета Комунистичке партије Југославије, најближи сарадник друга Тита у руковођењу Народноослободилачком борбом и изградњом социјализма.*

Његово име незванично је носило, а делимично и данас носи, београдско насеље смештено на брду између Јужног булевара и Устаничке улице, које је познато и као Пашино брдо. Како је Ранковић, у току свог предратног илегалног рада живео у овом делу Београда, месна заједница формирана након Другог светског рата понела је назив Лекино брдо.

Ранковићев лик појављује се у неколико филмова и ТВ серија. У ТВ филму “Погрешна процена” из 1987, који се бави илегалним боравком Јосипа Броза у Београду крајем 1930-их, Ранковића је глумио Данило Лазовић, а у мини ТВ серији “Четрдесет осма — Завера и издаја” из 1988, која се бави доношењем Резолуције Информбироа и почетком политичког сукоба Тита и Стаљина, Ранковића глуми Владан Живковић.

Црква у Дражевцу подигнута је 2013. године захваљујући залагању народа и ктитора Николе и Драгице Тодоровића који су несебично помогли да село добије свој велелепни храм који је посвећен Преносу моштију Светог Николаја мирликијског чудотворца. Освештање храма је извршено 16. јуна 2013. године, а тим чином је руководило Његово Преосвештенство епископ шумадијски Господин Јован са својим саслужитељима. Владика је захвалио свим присутнима, али је истакао ктиторску улогу породице Тодоровић, господина Николе и његове супруге Драгице, чијим је трудом и залагањем храм постао средишње место за окупљање верника, не само Дражевца, већ и шире околине.

На предлог епископа шумадијског Господина Јована Синод Српске православне цркве је одликовао породицу Тодоровић орденом Светог Саве другог степена.

II

О ШКОЛИ

ШКОЛА

Основна школа у Дражевцу основана је 1892. године. До тада су поједини родитељи своју децу слали у основну школу Конатице. Прва школска зграда била је подигнута у данашњем Стублинчевића крају, међутим, на овом месту није дуго остала. Пренета је у Стари Дражевац и поново подигнута од истог материјала у дворишту у коме се налази данашња школа. Први учитељ у школи у Дражевцу, био је Милан Милошевић. Радио је у неподељеној школи и у четири разреда имао је 48 ученика. За време Првог светског рата школа није радила. У првим годинама после рата организована је и настава са „престарелим“ ученицима који за време рата нису могли да се школују. За такве ученике организовани су течајеви који су одговарали појединим разредима. Кроз поменуте течајеве основну школу је завршио и Александар Ранковић, најистакнутији руководицац народне револуције.

Школске 1950/51. године, у вези са потребом повећаног општег образовања, у Дражевцу се отвара непотпуна гимназија која се 1952. године спаја са основном школом и претвара у осмогодишњу школу. Првог јануара 1958. године основне школе у Конатицама, Пољанама и Баљевцу припојене су матичној школи у Дражевцу, а 1988. године припаја јој се и школа Јасенак, која је до тада била издвојено одељење Основне школе „14. октобар“ Барич.

После другог светског рата школа носи име партизана из нашег краја и зове се ОШ „Бора Мандић“ све до 90-тих година када мења назив у ОШ "Дражевац".

Нова зграда школе подигнута је 2003. године и створени су још бољи услови за рад.

Стара школска зграда

Школу похађа 216 ученика, распоређених у 19 одељења, а о њима брине 47 запослених радника.

Настава се одвија у две смене, млађи разреди од 8:00 до 10:30, а старији ученици од 11:00 до 14:30 часова.

Часови трају пола сата по препоруци Министарства просвете и технологшког развоја, једино у млађим разредима у издвојеним одељењима часови трају 45 минута. У другом полугодишту часови за старије разреде су померени за

тридесет минута раније тако да настава почиње у 10:30, а завршава се у 14:30.

У току школске 2020/21. године настава се за старије разреде одвијала у одређеним периодима онлајн (децембар и март). Од ове школске године за старије разреде настава се одвија по учионицама (није кабинетска) због епидемиолошке ситуације.

Новина је у другом полугодишту што се сви допунски часови одржавају непосредно у школи (док је у првом полугодишту било онлајн), а осмаци су почели са припремном наставом.

У школи се од првог разреда учи енглески језик, а од 5. разреда и француски језик.

Матична школа у Дражевцу је пространа савремена осморазредна школа у којој се налазе 4 простране и светле учионице (за ученике млађих разреда), 8 учионица претворених у кабинете (за извођење наставе у старијим разредима), фискултурна сала, библиотека, зборница, санитарни блок, кухињски блок, зборница, канцеларије администрације и пространи вишенаменски хол. У једном делу хола се налази и бина на којој се одржавају разне културне манифестације као што су: Зелена јабука (16.10.), Школска слава Свети Димитрије и Дан просветних радника (8.11.), Школска слава - Свети Сава (27.1.), Васкршњи вашар, Дан школе (15.5.) и др, а у другом делу хола налази се од ове школске године опремљен Дечији кутак (са лези беговима, клупама, компјутерима...).

У издвојеним одељењима наставу похађају ученици од 1. до 4. разреда у одељењима која су углавном комбинована. У Пољанама је 2016. године изграђена нова и савремена школа, док се у Баљевцу, Конатицама и Јасенку настава изводи у старијим и мање опремљеним објектима.

ИЗДВОЈЕНА ОДЕЉЕЊА

Школа у Конатицама израсла је из црквених оквира око 1830.године, када је поред старе цркве подигнута подужа брвнара за смештај црквених ствари. Ту се учило најосновнијој писмености неколико младића који су се спремали за црквене појце и „туторе“, а касније и деца жељна знања. Стара школска зграда подигнута је 1869.године, а решењем завода за заштиту споменика културе града Београда бр.553/3 од 19.6.1969. године постаје Споменик културе. Од 1892.године па све до тридесетих година двадесетог века, школу у Конатицама похађају и ученици из Баљевца, Пољана и Врбовна. Првог јануара 1958.године школа у Конатицама припојена је основној матичној школи у Дражевцу као физички одвојено одељење. Садашња школска зграда изграђена је почетком седамдесетих година прошлог века и дуго је важила за најуређеније издвојено одељење.

Школа у Баљевцу основана је 1932. године као физички одвојено одељење школе у Конатицама. Приликом издвајања, село није имало своју зграду, па је школа смештена у приватну зграду Ранисава Максимовића, која је раније служила као кафана и ту је остала до 1947. године. Акција за градњу садашње школске зграде почела је 1934.године, али је са градњом почето тек 1937. Како због недостатка материјалних средстава, а касније ратних услова, школа је завршена тек 1947.године. Први учитељ школе у Баљевцу био је Драгутин Симић, родом из овог села. Од средине прошлог века, па до данас школа ради као физички издвојено одељење Основне школе Дражевац. Један броја ученика је настављао школовање у Дражевцу, а други, који су живели ближе магистрала, у Степојевцу. Од како је асфалтиран пут кроз цело село, већина ученика наставља школовање у Дражевцу.

Школа у Пољанама је основана школске 1938/39. године као физички издвојено одељење основне школе у Конатицама. Прва учитељица у овој школи била је Јулијана Вукојчић. Настава се одвијала у приватној згради Радомира Јаковљевића. Мештани су 1950.године подигли школску зграду из сопствених средстава. Рад у овој школској згради почео је школске 1951/52.Услови за рад постају бољи јер је нова зграда одговарала хигијенско-педагошким условима. Након велике поплаве 2014.године, почело се са градњом нове школске зграде. Школа је саграђена и опремљена уз финансијску помоћ ЕУ и свечано отворена 17.фебруара 2016.године.

Школска зграда у Јасенку изграђена је педесетих година прошлог века од материјала срушене старе школе у Мислођину и сопствених средстава мештана. До тада су ученици из Јасенка похађали школу у Мислођину заједно са вршњацима из тог села .Та стара школа (из 1901.год.) налазила се преко пута садашњег скретања за Јасенак (станица Пуж). Школа у Јасенку је била физички издвојено одељење основне школе Барич, а 1988. године припојена је основној школи Дражевац. Након тога школска зграда је реновирана.

Пројекат “Polar expres” је имао за циљ да повеже децу из целог света, изработом ликовних радова од леда и снега. Ми смо једина школа из Београда која је учествовала у пројекту. Поред Србије која је учествовала у овом пројекту, учествовале су и следеће земље: Данска, Норвешка и Северна Македонија.

Презентацију радова можете погледати на: danakulturskole.com

Макета од снега ученика 4. разреда, Конатице

Кугла од леда, ученици 4. разреда, Дражевац

У школској 2020/21. години завршен је пројекат “Заједници заједно” коју је финансирао *НИС* и од којих смо добили 14 рачунара, којима смо опремили Дечији кутак, библиотеку и зборницу.

Још један пројекат из “Фондације Ане и Владе Дивца” којим смо формирали и опремили Дечији кутак, који се може користи у различите сврхе.

III

Ученички парламент

Ученички парламент

Ученички парламент заступа интересе свих ученика школе. Ученички парламент своје предлоге и сугестије доставља директору, школском одбору, наставничком већу и савету родитеља. Ученички парламент школе чине по два представника из сваког одељења. Бира се сваке године и има свог председника. Парламент се састаје 4 пута годишње, а по потреби и више пута. Разматра све теме од значаја за живот и рад свих ученика у школи.

Јако је битно да ученици буду укључени у процес одлучивања кроз ученичке парламенте:

Зато што ученици најбоље разумеју своје потребе.

Зато што најбоље препознају своје проблеме и проблеме својих вршњака те у том смислу могу да омогуће школи да им што боље изађе у сусрет.

Зато што ученички парламент пружа могућност учешћа свих ученика без обзира на расну, верску, националну, имовинску или полну припадност.

У нашем ученичком парламенту су: Сара Павловић, Марија Спасојевић, Снежана Николић, Матеја Јовановић, Маријана Недељковић, Јана Стевановић, Неда Матејић и Бојана Стевановић.

Координатор Ученичког парламента је педагог Драгана Мидић.

IV

Професионална оријентација

На часовима одељенског старешине од октобра месеца одржавале су се радионице са темом уписа у средње школе, на Тимсу је од почетка другог полугодишта оформљена група професионална оријентација у оквиру које се свим ученицима 8. разреда прослеђују информације које су битне за упис у средњу школу. И у холу школе је постављен пано на коме се истичу све информације у вези са уписом у средње школе. Договор је да Тим за професионалну оријентацију, уради виртуелни сајам занимања који ће се реализовати у мају месецу, а педагог школе ће обавити индивидуалне разговоре са свим ученицима осмог разреда којима је потребна помоћ у одлучивању избора средње школе и занимања.

Осмаци су могли у току шк. 2020/21. године и да похађају радионицу из једносменског рада "Бирам да радим" где су представљана разна занимања кроз прикупљање информација и практичан рад.

V

Школске секције

Слободне активности ученика представљају све облике рада којима се пружа могућност ученику да задовољи своје интересе, склоности и способности за поједине области. Њихова суштина биће да допринесу социјализацији потреба ученика према појединим предметима и областима. Својим садржајима слободне активности унапредиће рад школе и непосредније повезати школу са друштвеном средином. Управо из тог разлога интересантне су школске секције, где ученици могу кроз њихово похађање да развију нека нова интересовања, стекну нова знања, појава такмичарског духа.

У оквиру наше школе имамо разне секције: историјска, драмска, рецитаторска, биолошка, спортска...)

Историјску секцију у нашој школи води наставница историје Невенка Стевановић Ђорђевић. Секцијом су обухваћени ученици од 5. до 8. разреда. И ове школске године чланови историјске секције су обележили Дан страдања мештана Дражевца на Ивојевачком гробљу, пригодним програмом. На часовима секције разговарано је о династији Немањића, значају и наслеђу династије као и о животу становника српске државе. Чланови секције су направили макету куће становника села у периоду Немањића. На часовима секције разговарано је и о Косовском боју, историји и легенди, открићу Америке и њеним последицама.

Занимљиво је за биолошку секцију, коју води наставница Биљана Драгић, да су ученици правили еколошки кутак у школи: прављење хранилица за птице, сађење биљака, уређивање школског дворишта. Циљ секције је да се ученици пре свега баве очувањем животне средине. Сви узимају активно учешће у догађајима током школске године и схватају значај еколошких активности, као што је израда еко украса за новогодишњу јелку, прављење кућица за сваку птицу и др.

Драмска секција у оквиру предмета Српски језик успешно функционише годинама, испуњавајући следеће циљеве:

Утврђивање и проширивање већ стеченог знања, ослобађање у вербалној комуникацији кроз сценски приказ, богаћење речника, неговање језичке културе, подстицање и неговање креативних способности, оспособљавање ученика за самостално решавање задатака. Претходних година реализоване су приредбе захваљујући успешној сарадњи ученика, учитеља и наставника. Заједничким радом са ученицима од петог до осмог разреда одржаване су приредбе. Наставници и учитељи се ангажују у припреми ученика, организацији приредбе, а за техничко тонској подршци задужен је био колега француског језика Драгиша Крушић.

Због епидемиолошке ситуације, није било могућности да се организије приредба за школску славу Свети Сава. Ученици су уз помоћ наставнице Јелене Јовановић и вероучитеља Зорана Павловић извели представу уживо, испред старе задружне куће Александра Ранковић. Снимили су представу и поставили на платформу Тимс.

VI

**Обогаћени
једносменски
рад**

Када је пре две године Министарство просвете расписало пилот пројекат под називом „Обогаћени једносменски рад“ за све школе у Србији које раде у једној смени, међу пријављених 204 школе, нашла се и наша матична установа из Дражевца са свим својим издвојеним одељењима из Јасенка, Баљевца, Конатица и Пољана.

Наставници и стручни сарадници наше школе врло брзо су осмислили занимљиве, поучне и креативне радионице и понудили их свим заинтересованим ученицима који су, према сопственим способностима и интересовањима, бирали активности, односно радионице у којима ће учествовати. Интересовање у млађим разредима за оваквим видом рада није опадало. Напротив, из недеље у недељу, ђаци су пуни ентузијазма кроз игру, шетњу, креативан рад учили о животу, али и о ономе што је везано за наставу и што ће моћи да (ис)користе у даљем раду.

Ни ова школска година, иако веома специфична због ситуације са корона вирусом, није омела наше, увек спремне, наставнике и стручне сараднике да део својих активности везаних за „Обогаћени једносменски рад“ пребаце на онлајн платформу Тимс и друге онлајн ресурсе. Управа наше школе успела је правовремено и ефикасно да обезбеди безбедан простор за рад свим учесницима у овим активностима, било да они раде у учионици или у школском дворишту, како се овај пројекат не би прекидао, нити губио на квалитету.

Креативности ни маште ни у овој другој години пројекта, у којој учествује наша школа, не мањка. Теме су разнолике, занимљиве, прилагођене узрасту и интересовању деце. Са маскама на лицу и са осмехом у очима, на размаку од два метра, али повезани истом идејом, истим циљем и интересом, спретне руке наших креативних ђака стварају различите употребне предмете, користећи све доступне материјале, почев од камена, дрвета, пластике, гуме... учећи о различитим природним појавама, о свом селу, о биљкама и животињама, о свему ономе што живот чини занимљивијим, а на шта се, због брзог начина живота, не обраћа довољна пажња.

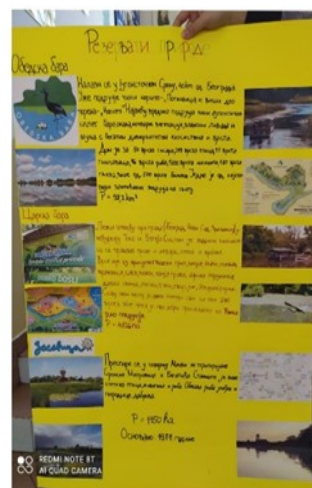
Због веома великог броја занимљивих радионица које су урађене у претходном периоду, није их могуће све описати и приказати на овом месту, па ће због тога у овом броју часописа бити приказано само по неколико фотографија које, сасвим смо сигурни, говоре више од хиљаду речи.

У оквиру Радионице професионалне оријентације "Бирам да радим", реализатор радионице Драгана Мидић пружа ученицима могућност да се упознају са разним професијама – занимањима кроз разговор али највише кроз практични рад, јер је то основни начин да ученик упозна себе, своје способности и да на основу тога процени да ли може да обавља тај посао или не.

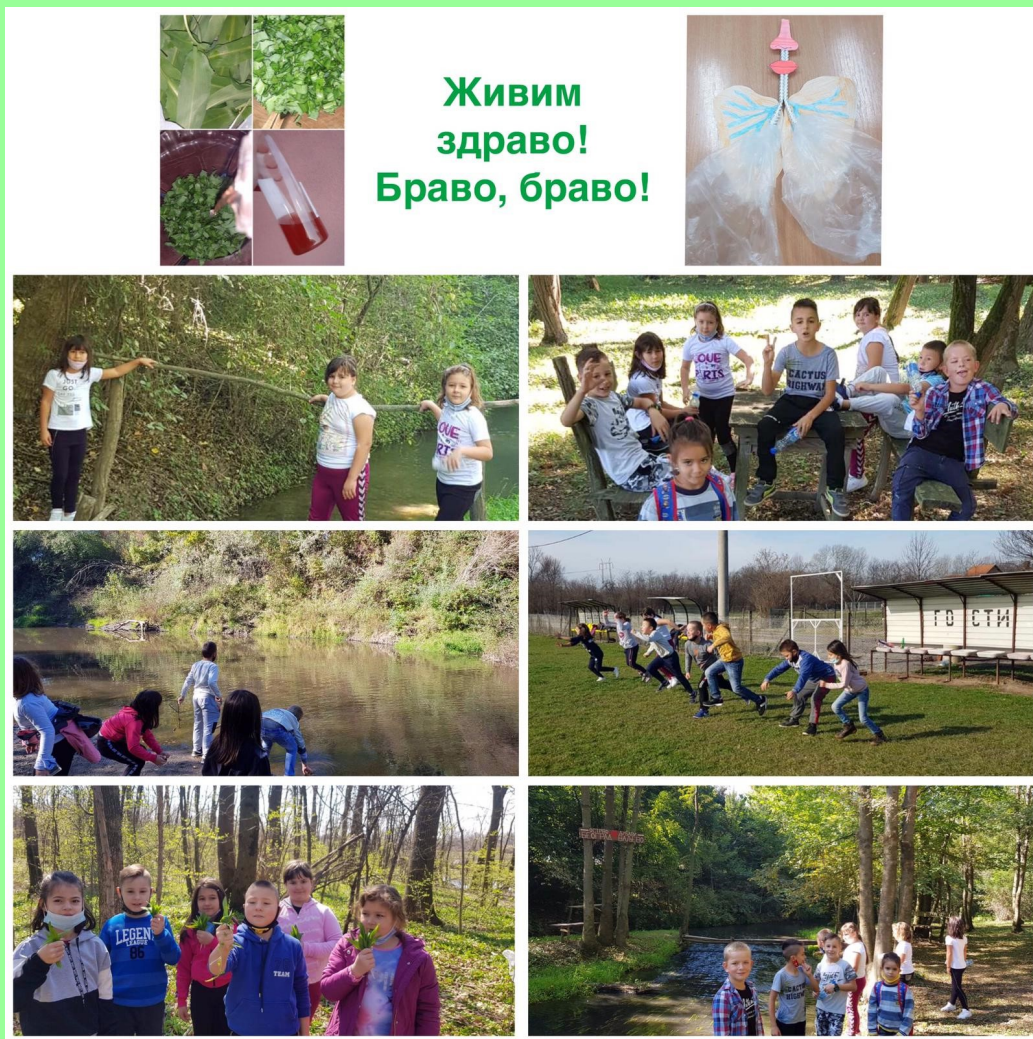
Радионице су се одржавале онлајн само у периодима када је и целокупна настава била онлајн по препоруци Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Намењене су ученицима од 5. до 8. разреда.

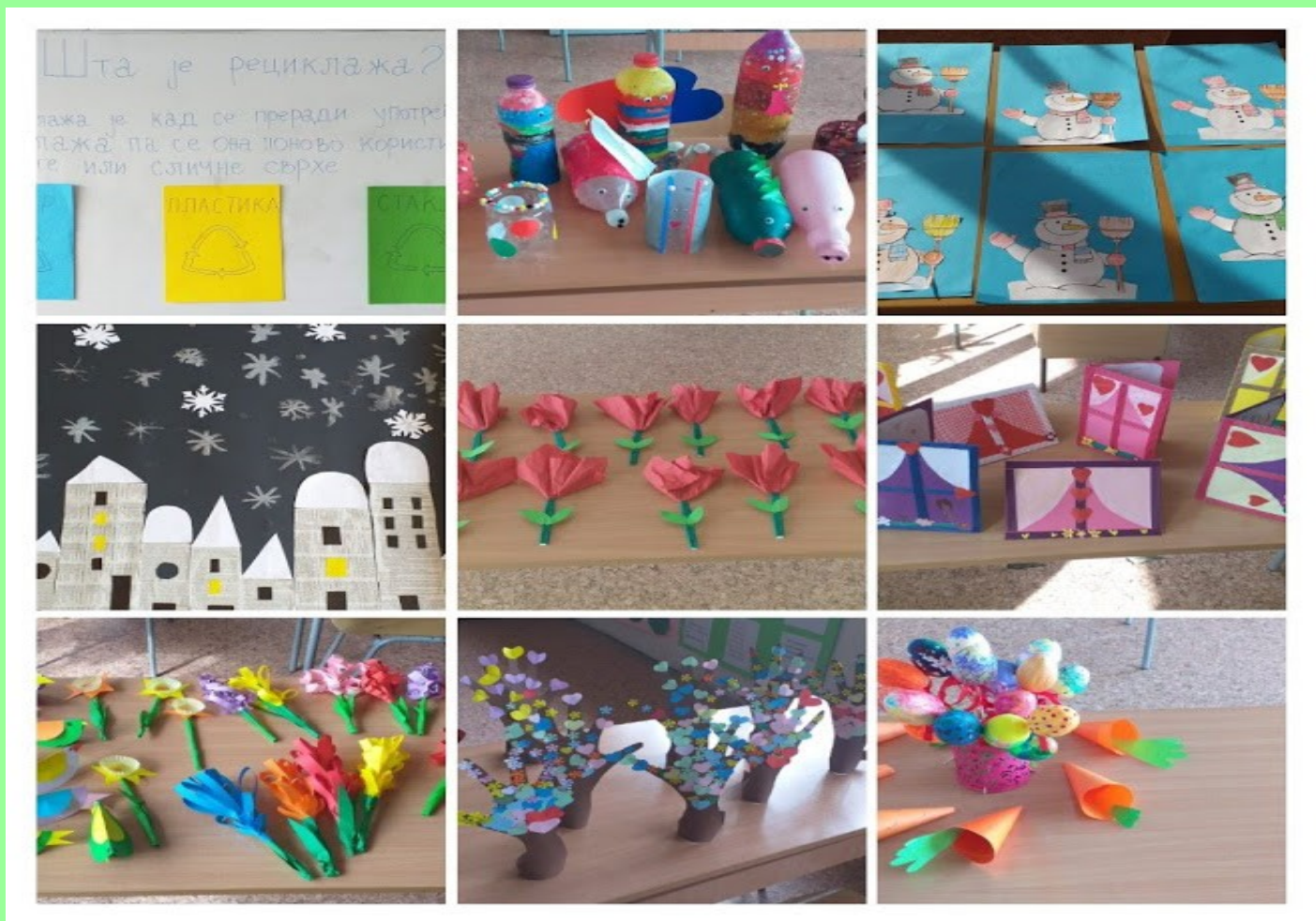
Ученици, чланови једносменског рада „Огледна лабораторија“ су радили уређења школског дворишта засадили различите саднице биљака како би учинили школски простор пријатнијим и лепшим за све ученике и запослене. Ученици су подједнако били вредни како у првом тако и другом полугодишту. Различити панои на тему „Заштићена природна добра“ красе хол наше школе. Биљке које су посађене у јесен су: јасен, орах, леска, врба, храст, бор. Биљке посађене у пролеће су: лепи човек, пркос, невен, петуније, пламенац, лепа ката, мушкатле.

Ученици су имали прилику да са нашим учитељима виде како то изгледа “Дрво отисака”, да кроз игру упознају природу, прошире своје видике упознајући се са новим државама. Исто кроз радионицу „Живим здраво! Браво! Браво!“ ученици су имали прилику да виде како живот могу да учине здравијим, различите активности којима могу да се баве...

Биљана Гичевски, "Креативна радионица", Конатице

Ана Шаиновић Ђурић, "1 000 зашто, 1 000 зато", Конатице

Алекснадра Јованић, "Креативна радионица", Дражевац, млађи разреди

Љубица Руњаић, "Играмо се кроз учење, учимо игре", Пољане

Жељка Рајковић, "Играјмо се кроз учење, учимо игре", Јасенак

VII
ВАЖНИ
ДАТУМИ ЗА
ШКОЛУ

Важни датуми за школу

Сама епидемиолошка ситуација није нам била наклањена. Претходних година традиционално смо обележавали школску Свети Сава, Дан здраве хране, Дан животиња, Васкршњи вашар, Дан школе. Ученици су заједно, са својим разредним старешинама, учитељима посебну пажњу посветили Дану розих мајици, који се обележава последње недеље у фебруару. Циљ је био да скрене пажњу на значај вршњачког насиља, да то није проблем појединца, већ читаве заједнице.

У просторијама дражевачке основне школе свечано је обележена слава установе „Митровдан“. Овом свечаном чину, због тренутне епидемиолошке ситуације присуствовали су управа школе, поједини наставници и вероучитељ и свештеник цркве “Свети Никола” из Дражевца.

Уз свећу, вино и кољиво, пресечен је славски колач.

Ове школске године културно-уметнички програм поводом обележавања овог, за нашу школу, веома важног дана је изостао због неповољне епидемиолошке ситуације.

У оквиру годишњег плана наше школе једна од активности је обележавање “Дана здраве хране”. Овом приликом приказана је едукативна презентација о здравој храни на платформи Тимс. Такође су представљени су радови ученика на тему „Храни се здраво“ и радови од пластелина и од свежег воћа које су ученици правили са својим наставницима.

Такође у нашој школи сваке године обележава се Дан заштите животиња са жељом да се скрене пажња да су животињске врсте све више угрожене и да им прети опасност од потпуног нестанка са планете Земље. Зато је, тим поводом, приказана едукативна презентација о факторима угрожавања животиња и мерама којима се може утицати да се број животињских врста одржи и обнови. Потом, су представљени најбољи ликовни, литерарни и песнички радови. Циљ ученика и њихових наставника је био да се сви подсетимо да су животиње равноправни чланови нашег друштва и да се према њима треба опходити са љубављу.

Кроз еколошку секцију, ученици су заједно са наставницом Биљаном Драгић посебну пажњу посветили “Дану планете земље”, 22. априла. У непосредној близини школе посађене су различите биљке.

Ученици су са наставницом историје кроз различите видео материјале, приче обележили “Дан страдања у логорима”. Имали су прилику да дискутују о филму „Дара из Јасеновца“.

Говорили су о томе да је српски народ је кроз своју историју био изложен бројним страдањима: масовне сеобе, природне катастрофе, велике епидемије, глад и ратови односили су бројне животе. Не тако ретко, велика страдања била су последица удруживања ових догађаја, самим тим су и жртве биле бројније.

У нашој земљи 21. октобар се (почев од 2012. године) обележава као “Дан сећања на српске жртве у Другом светском рату”. Број регистрованих жртава (пре свега цивилних) по логорима и стратиштима понекад је недовољно прецизан.

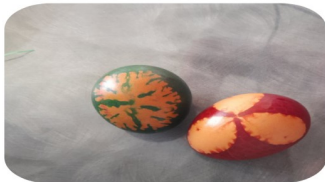
ВАСКРШЊИ ВАШАР

Сваке године поводом великог хришћанског празника Васкрса, учитељи и наставници су са својим ученицима и њиховим родитељима организовали продају својих рукотворина на импровизованим тезгама, у дворишту матичне школе. Због тренутне епидемиолошке ситуације, већ другу годину не постоји могућност да се Вашар одржи и угости све заинтересоване, али вредне и спретне руке наших ученика и даље не мирују, већ стварају занимљиве предмете, са нестрпљењем чекајући тренутак када ће их моћи изложити и понудити заинтересованим посетиоцима.

До тада, само мали део огромног дечијег стваралаштва, моћи ће да се види на наредним страницама нашег часописа.

VIII

НАШИИ МАЛИ ТАКМИЧАРИ

НАШИ МАЛИ ТАКМИЧАРИ

Имамо ту част да будемо поносни на сваки успех који наши ученици остваре, звезде које знају да засијају у одређеном тренутку.

Ученица Кристина Ђорђевић освојила је 3. место у Креативном писању. Стручни жири из ОШ "Посавски партизани" препознао је Кристинин труд, мотивисаност и оригиналност.

На такмичењу из школског рецитовања од млађих разреда прво место освојила је Јована Јовановић, 2. разред, друго место Вања Игњатовић, 1. разред, а похваљен је Михаило Николић. Код старијих разреда прво место освојила је Андријана Марковић, 5. разред, друго место Анастасија Бајовић, 6. разред, а похваљен је Матија Ђурђевић 6. разред.

Милош Мијатовић, ученик 6. разреда, је освојио прво место на конкурсу „Крв живот значи“. Када од 15 000 радова изаберу Милошеву ликовну креацију и то по трећи пут за редом, то није случајност, већ Милошев таленат и изузетна маштовитост. Не сумњамо да ће Милош наставити да боји свет шаренилом.

Поставили смо Милошу пар кратких питања везано за сам конкурс „Крв живот значи“.

Новинар Марија Спасојевић: *Милоше, да ли би могао нешто више да нам кажеш о својој ликовној креацији, одакле се створила та идеја?*

Милош: *Одувек сам волео да цртам и као мањи увек сам желео да моји цртежи буду другачији од других. Сам конкурс ми је дао прилику да покажем своје умеће, да видим колико сам у ствари добар. Жеља ми је била да се истакнем у неком такмичењу.*

Новинар: *Уопштено, млађе генерације нису толико упознате колико крв може неке да значи. Првенствено јер ви не можете да будете добровољни даваоци док не напуните 18 година. Какво је твоје мишљење у вези са тим, колико је важно бити добровољни давалац?*

Милош: *Мислим да је јако важно да се даје крв јер на тај начин можемо неке да спасимо живот, то је стварно велико дело. Леп је осећај знати да смо неке помогли.*

Новинар: *Да ли си учествовао у још неком такмичењу?*

Милош: *Нисам имао прилике. Можда следеће године. Мада мени се више свиђа да цртам.*

Новинар: *Какав је осећај да баш твој рад буде изабран међу толико цртежа?*

Милош: *И ако сам трећи пут освојио награду, сваки пут се одушевим. Велика ми част. Надам се да ћу и даље освајати.*

Новинар: *Пред тобом су још две године основног образовања, да ли имаш неку замисао шта би волео да упишеш, какви су ти планови за будућност?*

Милош: *Једног дана волео бих да будем млад, успешан доктор, да могу да помажем и старијима и млађима. Медицина ми се јако допада.*

ЛИКОВНИ И ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ

Јана Ранковић, Конатице, 1. разред, прво место

Анастасија Стевановић, прво место, 1. разред, Дражевац

Лука Иванковић, друго место, 4. разред, Конатице

Милан Мијатовић, друго место, 4. разред, Дражевац

Милица Вуруна, треће место, 1. разред, Пољане

Катарина Чолаковић, треће место, 2. разред, Јасенак

Милош Павловић, 8-2, прво место

Анастасија Бајовић, 6-2, прво место

Тијана Стевановић, 5-1, друго место

Љубица Симић, 6-2, треће место

Моје село лепше од Париза

Неко живи на планини, неко на мору, неко у граду, а ја живим у селу Конатице.
Мислим да свако воли своје место становања као и ја.

Моје село је лепше од сваког другог села зато што је моје. Од када сам се родио живим у Конатицама, а ту живе и сви моји другари. Највише волим да возим бициклу по селу. Тада сретнем пуно људи и свима се јавим. А коме да се јавим у Паризу? Био сам у Будви и у Бечу, али Конатице су најлепше.

Отићи ћу и у тај Париз, али мислим да је и од њега моје село лепше.

1. место

Вукашин Петровић, 1. разред,
Конатице

Моје село лепше од Париза

Моје село пуно рада
Лепше је од сваког града.

Мало је ал се зна
Лепо је као Србија.

За Париз ти треба виза
А у мом селу нема криза.

Парижани воде рат,
А комшија гради кућу на спрат.

У Паризу -Ајфелофа кула,
У Јасенку-свака кућа лепа као цура.

Тамо је Јелисејско поље,
Ал се у мом селу живи боље.

У Паризу тече река Сена,
У мом селу потоци и извори су главна водна вена.

2. место,
Јована Радоњић, 3. разред,
Јасенак

Моје село у мом срцу

Свако село је по нечему посебно и лепо на свој начин, али мени је моје село најлепше.

Моје село се зове Дражевац. Кроз Дражевац протиче река Колубара. У центру села налази се велика школа, а преко пута ње смештено је игралиште. На великом травнатом терену често се играју утакмице. У шумама, ливадама и на пашњацима могу се видети разне животиње. Вредни људи гаје разно воће и поврће у својим баштама. Трактори пролазе на све стране, стално се нешто ради.

За мене је моје село посебно и волела бих да заувек останем овде да уживам у његовим лепотама.

2. место

Јована Јовановић, 2. разред,
Дражевац

Моје село лепше од Париза

Моје село је стварно лепше од Париза.

Имам чак и омиљено место одакле гледам облаке. На том месту кристална вода жубори. Мале птице цвркућу. Та мелодија је чаробна. Моје село је мало ушушкано место. Да ли знате како се моје село зове?

Моје село се зове Баљевац. Мислим да је боље да живимо у селу него у граду. У граду су фабрике које загађују ваздух. Можда ми немамо Ајфелов торањ али имамо чист ваздух. Када се вратим из школе урадим домаћи задатак и идем да певам својим биљкама. Обожавам да грлим дрвеће, оно је благодарно. Даје нам енергију. Код нас има много дрвећа.

Веома је битно да боравимо у здравој средини.

3. место

Тијана Живковић, 1. разред,
Баљевац

Моје село у мом срцу

Кроз моје село брдовито, шумовито
Протиче река плава-Колубара.

И до јарко сунце сија гледам птица лет
Са ливаде шарене где су лала, зумбул и маслчак жут
и још по који цвет.

Мали, браон врабац обраћа ми се:
“Ћију-ћију-ћи,
Како си ми ти?”

Пријатељу врапцу одговарам ја:
“Радостан сам и поносан
Јер село моје Дражевац
Носим у срцу ја
И у њему имам пуно добрих и искрених пријатеља”.

3. место

Михаило Николић, 1. разред,
Дражевац

Моја школа

Моја школа велика и млада
Понекад је нанела нам јада.

У школи се стално учи,
А понекад се и с градивом мучи.

Другарство се у школи рађа
Не би требало никад да се свађа.

У школи се не треба нервирати
Већ у њој стално уживати.

Плесање, певање, играње, причање,
Напросто-право је уживање.

1. место

Јана Стевановић, 7-2

Моје село у мом срцу

Моје село лепо је ко слика
Живети у њему права је прилика.

Све се врти око једне приче
Сва села једна на друга личе.

Љубомора сва села хвата,
Јер моје сви хвале од врата до врата.

Разне приче круже, лепе а и ружне
Али нама није битно , оно нам је најмилије.

Свака прича има срећан почетак и крај,
А моје село по томе најлепше је знај.

2. место

Ивана Живковић, 7-2

Моје село у мом срцу

Свакоме своје село
Око срца греје врело.

Моје село на врх брда
Осмехе шаље и радост пружа.

Напустити га никад нећу
Јер то је разлог за моју срећу.

3. место

Валентина Јанићијевић, 8-2

ОСТАЛЕ АКТИВНОСТИ

МАСЛАЧАК – ЛЕКОВИТА БИЉКА

Ученици другог и четвртог разреда Основне школе “Дражевац“ у издвојеном одељењу у Јасенку са учитељицом Жељком Рајковић реализовали су 5. 4. 2021. час Пројектне наставе у другом разреду и изборну наставу у четвртом разреду Од играчке до рачунара на тему Маслачак – лековита биљка.

Неколико дана раније била је договорена подела задужења . Циљ је био прикупити што више података о маслачку и његовим лековитим својствима, да би
5.4. - када се обележава Дан маслачка презентовали прикупљени материјал ,
правили мед од маслачка и електронску књигу.

Ученици су били активни и пронашли доста података према својим задужењима. Након презентовања прикупљених података, ученици су брали цветове маслачка. Уз помоћ учитељице приступили су изради меда од маслачка и прекуцавању материјала у ворд документу како би касније могли да их уврсте у електронску књигу. Цртали су маслачак и сликали темпером.

Активности су се ређале једна за другом у најбољем расположењу. Већи део активности је рађен испред школе и у школском дворишту, јер су временске прилике то дозвољавале.

Ученици су са нестрпљењем и радошћу ишчекивали да пробају продукте свог рада. Линк ка постављеној електронској књизи послат је свим родитељима , а такође постављен је и на школске платформе.

ЛИНК: <https://joom.ag/kc5I>

Атмосфера је била весела и пријатна.

Ученицима је дата анкета о вредновању рада. Сви ученици су показали интерес за коришћење интернета, за читање и писање на рачунару, успешно су сарађивали и били веома активни. Научили су како се прави мед, за шта је све користан маслачак и како се прави електронска књига. Највише им се допало када су правили мед од маслачка и куцали текст на рачунару. На питање „Како бисте унапредили овај пројекат?“, ученици су написали да би желели да школа има пројекат под називом , „Лековито биље“, да би волели да отворимо јутјуб канал о маслачку како би сва деца могла да виде рецепте, да се друже и једу мед заједно.

Активности су посетили су директор и педагог школе и понели најбоље утиске. Ученицима су упутили речи хвале и подршке, што им је веома пријало.

МАСЛАЧАК У ПЕСМИ И СЛИЦИ

МАСЛАЧАК

Има један цветак
зове се маслачак
ал' га зову другачије
дечији играчак.

Он је прво бео,
па онда жути
деца нису знала
да је то маслачак
љути.

Питају се питају,
који је то цвет,
који је спреман
за сваки лет.

Катарина Чолаковић

ЧАСОПИСИ

Рад Данила Мандића ((Пољане), објављен у часопису “Витез”, година XX, број 7, 2021, стр. 39.

У тридесет другом броју часописа за децу „Етница“ (мај, 2019. године) објављени су и радови ученица четвртог разреда наше школе из подручног одељења у Пољанама.

Афоризми су настали у школи афоризама „Пољане знања“ под менторством професора разредне наставе Игора Дамњановића.

Уредник овог листа за децу, који је део часописа за хумор и сатиру „Етна“ је наш познати књижевник Александар Чотрић који је и сам писац неколико књига афоризама за децу.

Одабрани афоризми Јелене Росић, Кристине Марковић и Милице Пајић на духовит начин приказују поглед на свет из дечије перспективе.

Она најбоље пева.
Чим почне, сви побегну
напоље.

Јелена Росић

Календар не зна да броји,
а увек покаже тачан датум.

Кристина Марковић

Разговарају две другарице: “Као
мала прогутала сам ЦД...
И није, и није, и није ми ништа...”

Милица Пајић

**РЕДАКЦИЈА ШКОЛСКОГ
ЧАСОПИСА:**

чланови Ђачког парламента:

Сара Павловић,
Марија Спасојевић,
Снежана Николић,
Матеја Јовановић,
Маријана Недељковић,
Јана Стевановић,
Неда Матејић,
Бојана Стевановић
Кристина Васиљевић,
Драгана Мидић,
Гордана Вујачић,
Радина Станчић,
Драгиша Крушић,
Игор Дамњановић,
стручни сарадници